

Sygn. akt I Ca 259/12

POSTANOWIENIE

Dnia 6 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Twardowska

Sędziowie: SO Arkadiusz Kuta /spr./

SO Krzysztof Nowaczyński

Protokolant: st. sekr. sąd. Danuta Gołębiewska

po rozpoznaniu w dniu 6 lutego 2013 r. w Elblągu

na rozprawie

sprawy z wniosku B. R.

z udziałem (...) Spółki Akcyjnej w G.

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ostródzie

z dnia 25 kwietnia 2012 r., sygn. akt I Ns 360/11

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punktach I i II (pierwszym i drugim) i ustanowić na nieruchomości gruntowej położonej w miejscowości (...) c oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr (...), dla której w Sądzie Rejonowym w Ostródzie prowadzona jest księga wieczysta (...), stanowiącej własność wnioskodawcy B. R., służebność przesyłu na rzecz uczestnika (...) Spółki Akcyjnej w G. polegającą na korzystaniu, zgodnie z ich przeznaczeniem, ze stacji transformatorowej, linii średniego napięcia 15 kV i trzech linii niskiego napięcia 0,4 kV oznaczonych na kopii mapy zasadniczej i mapki w skali 1: 500, załączonych na karcie 155 akt sprawy, którą czyni integralną częścią orzeczenia, dla udzielenia uczestnikowi dostępu do tych urządzeń w zakresie przeglądów, konserwacji, remontów i modernizacji oraz zasądza od uczestnika na rzecz wnioskodawcy, tytułem wynagrodzenia, kwotę 3.286,79 zł (trzy tysiące dwieście osiemdziesiąt sześć złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) w terminie do dnia 13 lutego 2013 r. z odsetkami ustawowymi na wypadek opóźnienia;
2. oddalić apelację w pozostałym zakresie;
3. zasądzić od uczestnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 40 zł (czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania za drugą instancję;
4. nakazać pobrać od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Elblągu kwotę 1.412,56 zł (jeden tysiąc czterysta dwanaście złotych pięćdziesiąt sześć groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

B. R. wniósł o ustanowienie za wynagrodzeniem służebności przesyłu na nieruchomości będącej jego własnością, to jest działce gruntu o numerze ewidencyjnym (...), położonej w I., dla której Sąd Rejonowy w Ostródzie prowadzi księgę wieczystą (...) – na rzecz uczestnika (...) Spółki Akcyjnej w G.. Wnioskodawca zażądał przyznania mu wynagrodzenia za ustanowienie służebności w wysokości po 250 zł miesięcznie oraz kosztów postępowania.

(...) Spółka Akcyjna w G. zażądała oddalenia wniosku w całości, zasadniczo z powodu zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu. Zakwestionowano wysokość żądanego wynagrodzenia za ustanowienie służebności jako rażąco wygórowaną.

W dniu 25 kwietnia 2012 roku Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowił:

I. na nieruchomości gruntowej będącej własnością wnioskodawcy B. R. położonej w miejscowości I. 10c gmina O. stanowiąca działkę nr (...), dla której Sąd Rejonowy w Ostródzie prowadzi księgę wieczystą nr (...) ustanowić na rzecz uczestnika (...) Spółki Akcyjnej w G. służebność przesyłu o przebiegu jak zaznaczono w opinii biegłego K. M. (1) kolorem czerwonym k.155 akt i J. S. kolorem żółtym na k.216 akt stanowiącymi integralną część postanowienia, polegającą na dostępie do linii napowietrznej oraz do transformatora słupowego w zakresie niezbędnym do obsługi technicznej, dokonywania prac eksploatacyjnych, przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów;

II. tytułem wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu o treści opisanej w punkcie I postanowienia zasądzić od uczestnika (...) S.A. w G. dla wnioskodawcy B. R. 1355 zł płatnych w terminie 7 dni od uprawomocnienia się postanowienia, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki;

III. kosztami postępowania obciążyć wnioskodawcę i uczestnika w zakresie związanym z udziałem w sprawie; wniosek uczestnika o zwrot kosztów postępowania oddalić;

IV. ściągnąć od uczestnika (...) Spółki Akcyjnej w G. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostródzie kwotę 4592,20 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Rozstrzygnięcie było wynikiem następujących ustaleń i wynikających z nich wniosków:

B. R. jest od 2006 roku właścicielem nieruchomości gruntowej o nr ewidencyjnym 195/1 i pow. 0,2751 ha położonej w I. 10c, dla której Sąd Rejonowy w Ostródzie prowadzi księgę wieczystą numer (...).

W dniu 27 czerwca 1986 roku zatwierdzono plan realizacyjny na kapitalny remont urządzeń elektroenergetycznych linii I. W. – I. VI. Zaprojektowano wówczas nową stację transformatorową. Na działce nr (...) stanowiącej wówczas własność F. H.- poprzedniczki prawnej wnioskodawcy, wybudowano w 1986 roku nową stację transformatorową, linię zasilającą średniego napięcia SN -15 kV i linie obojętne niskiego napięcia. Na wniosek B. R. uczestnik postępowania wybudował przyłącze kablowe przedlicznikowe ze złączem kablowo – pomiarowym, wolnostojącym w pobliżu ogrodzenia. W dniu 1 października 2007 roku wnioskodawca zawarł z (...) S.A. z siedzibą w G. umowę o dostawę energii elektrycznej do zasilania budowy budynku na działce.

Działka (...) została wydzielona przez wnioskodawcę przy podziale działki nr (...). Przewidziana została pod zabudowę jednorodziną. Przy opracowaniu planu zabudowy uwzględniono istniejące posadowienie stacji transformatorowej i przebieg linii elektroenergetycznych. Budynek mieszkalny został usytuowany w miejscu oddalonym od tych urządzeń, a teren pozostały przeznaczony na ogród i zieleń przydomową. Przewody przebiegają nad częścią działki, która zajęta jest na trawnik.

Obszar gruntu wnioskodawcy niezbędny do korzystania z sieci energetycznej, będący jednocześnie obszarem ograniczonego użytkowania nieruchomości oraz trwale wyłączony z użytkowania w części pod stacją transformatorową w sumie wynosi 193 m² (dla stacji transformatorowej 21 m², pod przewodami linii napowietrznej

SN-15kV 153 m², pod przewodami linii nn 0,4 kV 19 m²). (...) ochronna pod przewodami linii niskiego napięcia wynosi 1 m. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności przesyłu polegającej na korzystaniu z gruntu wnioskodawcy przez uczestnika w sposób umożliwiający ewentualną konserwację infrastruktury elektroenergetycznej wynosi 1.355 zł (21 m² x 22 zł + 172 m² x 22 zł x 0,236).

Wskazano dalej, że zgodnie z art. 305¹ k.c. nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, którego własność stanowią urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu).

Bezsporna była potrzeba uregulowania tytułu prawnego uczestnika postępowania do korzystania z nieruchomości wnioskodawcy w zakresie posadowienia i korzystania z urządzeń przesyłowych. Żądanie wnioskodawcy oparto na art. 305² § 2 k.c., zgodnie z którym, jeżeli przedsiębiorca odmawia zawarcia umowy o ustanowienie służebności przesyłu, a jest ona konieczna do korzystania z urządzeń przesyłowych, właściciel może żądać odpowiedniego wynagrodzenia w zamian za ustanowienie służebności przesyłu.

Sąd Rejonowy uznał, że należało obciążyć nieruchomości wnioskodawcy służebnością przesyłu na rzecz uczestnika w zakresie określonym ostatecznie przez biegłego z zakresu elektroenergetyki K. M. (1) przy przyjęciu wytyczonych przez niego sfer ochronnych według wariantu drugiego opinii to jest nieco większych stref. Wnioskodawca nie ma w przebiegu linii nasadzeń drzew, ale na przyszłość nie można go tej możliwości pozbawić.

Dalej wskazano, że sporna była wysokość należnego wynagrodzenia za ustanowienie służebności. Wnioskodawca domagał się bowiem wynagrodzenia płatnego cyklicznie co miesiąc, natomiast uczestnik domagał się ustalenia wynagrodzenia jednorazowego.

Za wnioskami opinii biegłego sądowego J. S. przyjęto, że uczestnicy korzystają na równi z zajętego gruntu. Właściciel nie może zabudować tej części działki, ale może dokonywać na niej niewielkich nasadzeń. Z drugiej jednak strony uczestnik, w związku z przebiegiem urządzeń przesyłowych przez nieruchomości otrzymuje z tego tytułu wymierne korzyści. Posadowione na gruncie wnioskodawczyni urządzenia stanowią część sieci, która służy uczestnikowi do wykonywania usług, z czego ten czerpie zyski. Wnioskodawca zmuszony jest też liczyć się z koniecznością znoszenia nieuniknionych konserwacji linii elektroenergetycznych oraz związanych z tym zniszczeń roślinności, jak również ze zmniejszeniem się rynkowej atrakcyjności nieruchomości, w wypadku próby jej sprzedaży. Z tych powodów Sąd Rejonowy zasądził jednorazowe odszkodowanie w wysokości określonej w opinii biegłej J. S. na kwotę 1.355 zł. Twierdzi się, że wynagrodzenie jest należycie wyważone zwłaszcza, że omawiana linia zasila gospodarstwo wnioskodawcy w energię elektryczną. Wynagrodzenie powinno bowiem być proporcjonalne do stopnia ingerencji posiadacza służebności w treść prawa własności ponadto uwzględnić wartość nieruchomości.

Zajął wreszcie Sąd Rejonowy stanowisko odnośnie zarzutu zasiedzenia służebności. Z przedstawionych przez uczestnika dokumentów nie wynika, na jakiej podstawie wybudowana została linia energetyczna. Poprzednik prawny uczestnika uzyskał posiadanie w złej wierze. W tym stanie rzeczy podniesiony zarzut nabycia służebności o treści służebności przesyłu przez zasiedzenie przez uczestnika nie mógł odnieść zamierzonego skutku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. O kosztach sądowych orzeczono po myśli art. 113 ust 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. nr 90, poz. 594) w związku z art. 520 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego postanowienia złożył B. R..

Skarżący wniósł o zmianę punktu II i zasądzenie wynagrodzenia w kwocie 10.840 zł (skumulowane wynagrodzenia za okres 8 lat). Ewentualnie domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ostródzie. Wywodził skarżący, że Sąd pierwszej instancji winien był określić, za

jaki okres uczestnik ma uiszczać wynagrodzenie. Jednorazowe wynagrodzenie jest dla niego krzywdzące. Oczywistym jest bowiem, iż pracownicy uczestnika będą wyrządzać szkody na jego nieruchomości podczas konserwacji urządzeń.

W odpowiedzi uczestnik postępowania (...) S.A. w G. wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestnika kosztów zastępstwa prawnego za drugą instancję.

Sąd Okręgowy w Elblągu ustalił i zważył, co następuje :

Apelacja B. R. okazała się po części zasadna, to jest wynagrodzenie zasądzone wnioskodawcy w związku z obciążeniem jego nieruchomości służebnością przesyłu okazało się nieadekwatne do uciążliwości jakie ma on znosić przez pozostawienie na jego gruncie urządzeń energetycznych. Zważywszy nadto na charakter rozstrzygnięcia uwzględniającego wniosek o ustanowienie służebności przesyłu, to jest integralny związek pomiędzy ustanowieniem służebności i określeniem ekwiwalentnego wynagrodzenia, założyć trzeba, że niedopuszczalne jest jego zaskarżenia w części, na przykład tylko odnośnie wynagrodzenia (patrz postanowienie Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2012 roku w sprawie V CSK 190/11). Stąd możliwość poddania kontroli instancyjnej także postanowienia o ustanowieniu służebności zawartego w punkcie I orzeczenia Sądu Rejonowego w Ostródzie z 25 kwietnia 2012 roku i jego zmiana polegająca na dokładnym określeniu przedmiotu służebności i wyeliminowaniu wad redakcyjnych.

Sąd odwoławczy zasadniczo akceptuje ustalenia poczynione w pierwszej instancji bowiem ich istotna część odnosi się do takich niespornych kwestii jak stan prawny nieruchomości obciążonej służebnością, okoliczności posadowienia tam urządzeń i linii energetycznych, czy sposobu zagospodarowania działki. Nie ma zatem potrzeby ich ponownego, szczegółowego przytaczania.

W postępowaniu apelacyjnym przypomnieć trzeba, jako szczególnie istotne, wybrane fakty ustalone w pierwszej instancji lub ustalone przez Sąd odwoławczy, to jest okoliczności, że stację transformatorową umieszczono na czterech podporach („ żerdziach ”, „ słupie rozkracznym ”), a powierzchnia zajęta w ten sposób (21 m²) nie może być przez wnioskodawcę gospodarczo wykorzystana. Zważywszy dodatkowo na umiejscowienie stacji w centralnej części działki, od strony południowej, to jest w sąsiedztwie drogi publicznej i przez wzgląd na naturalną potrzebę zachowania estetyki miejsca, Z. R. pozostaje jednak wykonywanie niezbędnych do tego celu prac - własnym staraniem i kosztem. Miejsce posadowienia stacji ma także istotne znaczenie dla funkcjonalności tej części nieruchomości i jej wyglądu, zwłaszcza w świetle przeznaczenia działki pod zabudowę i jej rzeczywistego wykorzystania jako miejsca zamieszkania wnioskodawcy. (...) elektryczna do transformatora doprowadzona jest linią napowietrzną średniego napięcia o mocy 15 kV, składająca się z trzech przewodów. Obszar ograniczonego użytkowania pod linią średniego napięcia wynosi 153 m². Od stacji biegną zaś trzy linie napowietrzne niskiego napięcia o mocy 0,4 kV, jedнопроводowe, ograniczające użytkowanie na powierzchni 30 m² (linie te wyraźnie widać na dokumentacji fotograficznej z kart 181 i 182 akt sprawy). Ustalenia w tej ostatniej kwestii czyni się na podstawie opinii biegłych : K. M. (1) z 13 grudnia 2011 roku, J. S. z 27 lutego 2012 roku (druga opinia uzupełniająca) i E. K. z 3 grudnia 2012 roku. W szczególności zwrócić należy uwagę, że w opinii biegłego K. M. (1) wymienia się trzy linie niskiego napięcia (patrz zwłaszcza strona 9 i 10) przy czym linia oznaczona numerem I o długości 11 metrów przebiega od stacji transformatorowej, nad drogą wyjazdową i bramą, a więc w tej części działki, która nie jest przeznaczona na ogród i zieleń przydomową, a przy tym na znacznej wysokości 7,7 m. Linię tą w punkcie 7.2.2 na stronie 10 nazywa biegły błędnie „ obwodem numer III ”. Omyłka ta nie jest jak się zdaje przyczyną pominięcia linii numer I w ustaleniu sumy stref ochronnych, ale też w opinii kwestii tej wprost nie wyjaśniono, ani nie zajął się nią Sąd pierwszej instancji, przyjmując za wnioskami biegłego, że strefy ochronne pod liniami niskiego napięcia wynoszą 19 m², jako wypadkowa sumy długości linii numer II i III z szerokością strefy, określoną na 1 metr. Takie ustalenia, bez wyjaśnienia tego zagadnienia, przyjmują biegłe J. S. (druga opinia uzupełniająca) i E. K. Tymczasem linia niskiego napięcia oznaczona numerem I narusza prawo własności B. R., linia ta objęta była żądaniem ustanowienia służebności, a jej przebieg ogranicza wnioskodawcę w możliwościach zagospodarowania gruntu, po części w sposób tożsamy z gruntem pod obwodami II i III. W tym zakresie warto zwrócić uwagę na dokumentację fotograficzną stanowiącą część opinii biegłej E. K. (strona 8 – karta 331 akt sprawy) gdzie widać, że nie byłoby wykluczone zajęcie choćby części gruntu pod nasadzenia.

Trzeba dalej wskazać , że wszystkie trzy obwody niskiego napięcia biegły K. M. (1) zakreślił czerwoną linią na kopii mapy zasadniczej i mapce w skali 1 : 500 załączonych na karcie 155 akt sprawy . Sąd pierwszej instancji uczynił tą kartę integralną częścią postanowienia kończącego postępowanie , obok projektu służebności przesyłu sporządzonego przez biegłego J. S. i załączonego na karcie 216 , co wobec pominięcia w tym ostatnim oznaczenia obwodu numer I jako objętego służebnością , czyniło rozstrzygnięcie nieczytelnym .

Prawidłowe określenie zakresu ingerencji w prawo własności wnioskodawcy wymagało zatem wskazania , że obciążenie jego nieruchomości , to jest całej działki (...) , następuje przez posadowienie stacji transformatorowej , linii średniego napięcia i trzech linii niskiego napięcia oznaczonych na mapach z karty 155 akt sprawy . Dla określenia wynagrodzenia niezbędne było zaś przyjęcie , że wielkość strefy w jakiej ograniczone jest władztwo wnioskodawcy nad nieruchomością musi być powiększona o 11 m² , co obliczono w sposób analogiczny do linii oznaczonych numerami II i III (iloczyn długości linii w granicach działki wnioskodawcy i szerokości strefy ograniczonego korzystania wynoszącej 1m) .

Niezbędne było dalej ustalenie , że istotne dla określenia wysokości wynagrodzenia kryterium proporcji współkorzystania ze strefy ochronnej przez właściciela nieruchomości i przez przedsiębiorstwo przesyłowe pod liniami niskiego napięcia określić należy w sposób odmienny niż uczyniła to biegła E. K. . Metoda przyjęta przez biegłą stanowiła ostatecznie podstawę dla określenia przez Sąd odwoławczy wynagrodzenia , ale nie da się zaakceptować tezy , że w przypadku linii napowietrznych niskiego napięcia współczynnik współkorzystania wynosi 0,25 . Sposób użytkowania jest w zasadzie tożsamy ze stosowanym przy linii średniego napięcia gdzie właściciel nieruchomości i przedsiębiorstwo przesyłowe współkorzystają z gruntu się w częściach równych . Biegła ograniczyła się do założenia , że linie niskiego napięcia stanowią obszar przyłącza budynku wnioskodawcy do sieci elektroenergetycznej . W postępowaniu apelacyjnym ustalono jednak , że sieci niskiego napięcia celowi temu nie służą . Przyłącze poprowadzono wprost ze stacji transformatorowej . Nie ma zatem wystarczających powodów dla zmiany proporcji współkorzystania dla sieci niskiego napięcia .

W konsekwencji niekwestionowana przez strony metodologia liczenia wynagrodzenia (strona 16 opinii E. K. - karta 342) gdzie wielkość powierzchni o ograniczonym sposobie korzystania (tak zwana strefa ochronna) jest odnoszona do wartości metra kwadratowego działki korygowanego przez współczynnik 0,61 – zmniejszenia wartości nieruchomości wynikającego z rynkowej różnicy gruntu , przez który przebiegają sieci infrastruktury technicznej i gruntu wolnego od takich obciążeń (strona 13 opinii E. K. - karta 339) , a w przypadku stref pod liniami także współczynnik współkorzystania – 0,5 , prowadzi do ustalenia kwoty 2.191,19 zł . Jest ona wynikiem następujących operacji rachunkowych :

- stacja transformatorowa – $21 \text{ m}^2 \times 31,93 \text{ zł} \times 0,61 = 409,02 \text{ zł}$;

- linie napowietrzne średniego i niskiego napięcia – $183 \text{ m}^2 \times 31,93 \text{ zł} \times 0,305 =$

$1.782,17 \text{ zł}$;

- łącznie za posadowienie stacja transformatorowa i przebieg linii napowietrznych

średniego i niskiego napięcia - $409,02 \text{ zł} + 1.782,17 \text{ zł} = 2.191,19 \text{ zł}$.

Wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności powinna być odpowiednia , co zmusza do każdorazowego uwzględniania okoliczności konkretnego przypadku , a zwłaszcza uciążliwości urządzeń energetycznych dla właściciela obciążonej nieruchomości (patrz np. teza 3 do wskazanego wyżej postanowienia Sądu Najwyższego w sprawie V CSK 190/11) . Przedstawiony wyżej wynik ustalania wysokości wynagrodzenia jednorazowego jako wypadkowej wartości gruntu dotkniętego ograniczeniami i proporcji współkorzystania okazał się nieadekwatny do spowodowanych uciążliwości , to jest tak ustalone wynagrodzenie nie było odpowiednie w rozumieniu art. 305² § 2 k.p.c. Przypomnieć trzeba , że obciążona służebnością nieruchomość gruntowa ma powierzchnię 2751

m² i jest przeznaczona pod zabudowę mieszkaniową oraz tak właśnie wykorzystywana przez wnioskodawcę . Elementy infrastruktury energetycznej (w szczególności stacja transformatorowa) położone są w eksponowanej części działki , pomiędzy domem mieszkalnym , a drogą publiczną , dominując na przestrzeni użytkowej tej części nieruchomości swoim rozmiarem i wyglądem . Jednocześnie przebieg linii średniego i niskiego napięcia uniemożliwia zagospodarowanie działki w sposób eliminujący ten niekorzystny efekt wizualny , choćby przez nasadzenia maskujące stację transformatorową . W sposób prosty , ale przecież celny , zagadnienia te skwitował B. R. stwierdzeniem „ gdyby nie było transformatora byłaby ładna działka ” (patrz zeznania wnioskodawcy złożone w toku rozprawy z 21 czerwca 2011 roku karta 76) . Ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu gruntu w pobliżu urządzeń energetycznych wykraczają ponad oczywiste przeszkody w zabudowie czy wysokich nasadzeniach . Szczególne zagrożenie urządzeń pod napięciem w sąsiedztwie stacji transformatorowej utrudnia zwykłe , rekreacyjne korzystanie z przydomowego ogrodu i trawnika . W konsekwencji Sąd Okręgowy uznał za zasadne podwyższenie jednorazowego wynagrodzenia do kwoty 3.286,79 zł (czyli o 50 %) . Nie naruszono przy tym proporcji , to jest za obciążenie nieruchomości służebnością nie przyznano ekwiwalentu w postaci wartości gruntu - przecież wnioskodawcy nie wyzuto z prawa własności . Wskazana kwota stanowi oczywiście tylko kilka procent z wartości działki (za opinia E. K. strona 10 , karta 336 – 31,77 zł za 1 m²) , a przede wszystkim stanowi około 50 % wartości rynkowej gruntu objętego ograniczeniami (204 m² x 31,77 zł = 6.481,08 zł) .

W tym stanie rzeczy , na mocy art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i przy zastosowaniu art. 305² § 2 k.p.c. , zaskarżone postanowienie zmieniono jak w sentencji .

B. R. oczekiwał wynagrodzenia w kwocie nie mniejszej niż 10.840 zł , a zatem apelację w pozostałym zakresie oddalono , na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 2 k.p.c. w związku z art. 391 § 1 k.p.c. to jest całością kosztów postępowania obciążono Spółkę (...) uznając , że postanowienie o ustanowieniu służebności przesyłu służyło zasadniczo jej interesom , to jest uregulowaniu stanu prawnego odnośnie sieci i urządzeń energetycznych przebiegających i posadowionych z naruszeniem prawa własności osób trzecich . Stąd zasądzenie wnioskodawcy kwoty 40 zł wyłożonej na opłatę od apelacji . Opisaną wyżej zasadę zastosowano także jak chodzi o koszty sądowe – na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity z 2010 roku Dziennik Ustaw Numer 90 pozycja 594 ze zmianami) . Na koszty te składają się wypłacone tymczasowo z sum budżetowych Skarbu Państwa wydatki na wynagrodzenie biegłych J. S. (wyjaśnienia – 73,19 zł) i E. K. (opinia – 1.339,37 zł) .